

MALI LIST

TEDNIK ZA NOVICE IN FOUK.

Izhaja vsak petek opoldne.

Naslov: Trst-Trieste
Casella Centro 37

ali pa: via Imbriani 9/III.

Izdaja: konsorcij Malega lista

«Mali List» — C. C. Post. 25 storinik.
Licejska knjižnica 10 lir
JUBLJANA 5 lir
a 3 lire
Odg. urednik Ivan Presel

Mali koledar.

Petek, 18. decembra: kvatre. — Sobota, 19.: kvatre. — **Nedelja, 20.:** kvaterna v adventu. — Ponedeljek, 21.: apostol Tomaž. — Torek, 22.: Demetrij. — Sreda, 23.: Viktorija, Dagobert. — Četrtek, 24.: božična vigilija, Irmina. — **Petek, 25.:** Rojstvo Jezusa Kr. (Božič).

MALE NOVICE

Pozdravi.

Iz Civitavecchia pozdravljajo veseli vojaki 82. pešpolka: Jermol Avgust v Avče, Klinc Anton v Gaberče, Podboj F. v Studeno, Nevreden A. v Vrtovin, Brankovič L. v Črniče, Žižmont J. na Vogrsko, Prašelj C. v Dolino, Sedej A. v Cerkno. Želijo vsem vesele božične praznike.

Iz Rima

pozdravljajo in voščijo vesele praznike topničarji 13. polka: Turel Fran, Godnič Fran, Štrukelj Josip, Colja Josip, Gorica; Lipold Fran, Škoflje; Otršta Fran, Sila Stanko, Slavec Ivan, Osp; Velušček Ernest, Svetina Guštin, Cerkvenik Viktor, Ivančič Josip, Trst; Lisjak Gregor, Rihemberg; Maver Alojzij, Čepovan; Kralj Mirko, Trebče.

Iz Modene.

Pozdrave so poslali vojaki Gec Andrej, Dolnje Vreme; Hajna Fran, Postojna; Mohorčič Jožef, Gombač Fran, Naklo; Masič Ludvik, Povir; Škamperle Ivan, Dolenja vas, Perič Jožef, Božič Ivan, Gorjansko.

Mohorjeve knjige

so izšle: 1. Koledar, lepši od lanskega, 2. Socialna čitanka, sestavil dr. Janko Kralj. Prav potrebna knjiga za naše dni. Brala se bo s pridom pri društvenih večerih, vsak bravec bo pridobil obilo znanja, 3. Sanguis Martyrum, roman «Kri mučnikov» in 4. Nevesta s Korinja, povest. V Koledarju je slika papeža, ki je letos podaril Goriški Mohorjevi družbi izvirno skoro 1/2 m veliko sliko z lastnoročnim podpisom ter besedilom: «Goriški Mohorjevi družbi, ki ima namen ohraniti krščansko vero in varovati značaj Slovencev, prebivajočih v Italiji, pedelimo z vso ljubeznijo apostolski blagoslov. Pij XI., z vso ljubeznijo v Gospodu.»

Kje se dobi?

Ljudsko pratio prodajajo še sledeči: **Veliko Ubelsko**, Ivan Počkaj. **Col pri Vipavi**, Jožef Pregelj (Orešje). **Bistrica**, Fran Starec. **Škoflje** (Vreme), Josip Cerkvenik. **Mrše** (Materija), Josip Drožina.

Za študente.

V Padovi, kjer je pokopan sv. Anton, je visoka šola, v kateri se šola precej Slovencev. Naši fantje so združeni v društvo «Nanos». Visokošolci so se letos bali, da bodo morali — kakor sicer vsi laški tovariši sploh — plačevati veliko šolnino. Pa je posredoval poslanec Besednjak in je pri ministru dosegel, da so slovenski študentje v Padovi vsake šolske pristojbine prosti. Zadovoljni visokošolci so poslali poslancu javno zahvalo.

Državni uradniki.

Vlada je dolgo vrsto bivših avstrijskih državnih uradnikov potrdila v službi. Uradniki so imeli v Trstu zborovanje. Tajnik je povedal, da so uradniki sicer zadovoljni, da so potrjeni, da pa so nezadovoljni, ker so njim vodilna mesta zaprta. Na taka mesta pridejo le uradniki iz južnih krajev. Povedal je še, da se je zastran te neenakosti pritožil v Rimu sam poslanec Banelli.

Našim naročnikom in prijateljem

Leto gre h koncu. Sedaj je najlepši čas, da se obnovi naročnina za prihodnje leto. Vsi stari naročniki bodo v teh tednih prejeli priložene položnice čekovnega urada. Naj se jih čimpreje poslužijo. Kdor ne utegne takoj poslati denarja, naj spravi položnico in jo porabi ob priliki čez par tednov. Vsakdo pa se mora zavedati, da list ni in ne more biti zastoj. Kdor ni bil naročen doslej, naj pošlje naročnino (10 lir za celo leto, 5 lir za pol leta, 3 lire za četrt

leta) s pošno nakaznico, pa naj ne pozabi napisati svojega popolnega naslova. Na list pa se lahko naročite tudi z dopisnico in boste plačali potem, ko vam pride na dom list in priložena položnica.

Vsak naročnik naj pridobi še enega novega naročnika. Porabite čas praznikov za agitacijo. Na delo vsi za naš prvi domači list. Z naročnino pokažite vsem nasprotnikom, da je vaša trdna volja, da «Mali list» raste in se krepi.

Dva koncerta.

Za Božič priredil učiteljski zbor dva koncerta. Enega bo izvajal v **Renčah**, na dan sv. Štefana zvečer, drugi pa bo v **Ajdovščini**, v nedeljo 27. t. m. opoldne. Na obeh koncertih nastopi zbor z velezanimivim sporedom pod spretnim vodstvom g. S. Kumarja.

Pozor društva!

Z ozirom na novi društveni zakon opozarjamo vsa društva Prosvetne zveze, da bodo dobila posebne tiskovine, ki naj jih primerno izpolnijo in izročijo pristojnemu županstvu. En prepis naj shranijo, drugega pa naj pošljejo tajništvu. Društvo, ki bi pomotoma ne dobilo potrebnih tiskovin, naj se obrne na tajništvo Prosvetne zveze. Ako bi pri tem postopanju nastala nesoglasja med društvom in občinskim oblastvom, naj se društvo takoj obrne na tajništvo Prosvetne zveze s točnimi podatki glede sporne zadeve.

Podrobna navodila, kako se izpolnijo obrazci, dobe društva v okrožnici.

Skrb za vojake.

Vojakom, kateri odhajajo prvič v službo, nabašajo mamice nahrbtnik z vsemi dobrinami gospodinjstva; oče sežejo v denarnico in odrinejo par kraljevskih podob, «da bo fant imel za tobak». Ali se misli še na kaj drugega? Vojaku je treba stalnega glasu iz domovine, glasu, ki mu lajša domotožje in ga veže na ljubi dom v duhu. Tak glas je Mali list. Majhen strošek je to, ki se izplača. Ko fant odide in pošlje domu prvi pozdrav iz tujine, tedaj pošljite domači Malemu listu v Trst 10 lir (ali za pol leta 5 lir) ter pripišite razločno fantov vojaški naslov. Zraven pripomnite naprimer: «Temu vojaku pošiljajte 1 izvod Malega lista». — Na to ne pozabiti! Vojak vam bo hvaležen za to pozornost in skrb.

Latinska šola v Tolminu.

Vlada je sklenila ustanoviti v Tolminu latinsko šolo, to je gimnazijo. V to šolo vstopajo fantiči, ko so dovršili ljudsko šolo. Ko gimnazijo dovrše, morajo vstopiti v licej, ki je nekaj takega, kar je bila pod Avstrijo višja gimnazija. Sedanje tolminsko učiteljske se bo ukinito in spremenilo v gimnazijo. Prvi razred učiteljske se pretvori takoj v gimnazijski razred. Višji letniki učiteljske izginejo vsako leto po eden, tako da bo čez tri leta konec tolminskega učiteljske. — Pri tej novotariji je vlada pozabila, da središče Slovencev ni ne Tolmin ne Štandrež ne Skopo, ampak Gorica. Tukaj bi morala biti šola.

Češka vlada.

Na Češkem se je po dolgih poganjanjih sestavila nova vlada. Prvi minister je Švehla, voditelj kmetijskih republikancev. V vladi so tudi socialni demokratje, katoliška Ljudska stranka, narodni socialisti in obrtniška stranka.

Pametno.

V Trbovljah na Štajerskem je velik premogokop. Oštirji pa tam kopljejo denar. Ob izplačilnih dneh so bile ponavadi vse gostilne polne pevcev in politikov, ceste polne razmajanih figur, delavske žene objokane, po družinah kletev in rabuka. Okrajni glavar je slednjič zaprl oštirsko zlato jamo: prepovedal je točenje ob izplačilnih dneh. Zdaj je red na cesti in več miru po družinah. Trbovlje so se kar spremenile. Samo oštirji so se pritožili...

Palček Potep.

pravljica igra v treh dejanjih. Spisal A. Pajmè. V založbi «Svete Vojske» v Ljubljani je izšla igra, ki bo vsem knjižnicam in otroškim odrom zelo dobrodošla.

Vsebina: Ubogemu dečku je srce zahrepenelo po sreči, po kraljestvu palčkov. Po dolgem iskanju ga najde v globokem gozdu ter prosi palčke za sprejem. Ta ga pa nočejo sprejeti kar tako ter ga povprašujejo in preizkušajo, ali je za kraljestvo palčkov res sposoben. Največja ovira je po preiskava zdravnika palčkov, ki ugotovi «sumljivo utripanje srca», «bakren nos» — posledica uživanja alkohola — ter črne zobe — vsled kajenja. Ker pa deček obljubi, da bo v bodoče vse to opustil, ga sprejmejo medse in mu dajo ime Potep. Ta dogodek skupno s kraljevsko proslavo slovesno praznujejo. Čarodej Lom, ki je nameraval pri pojedini med vodo in mleko pomešati tudi alkohol, dobi zasluženo plačilo in pride v dosmrtno ječo.

Igra je zelo posrečena, kjer so jo igrali, so dosegli prav lepe uspehe. Tako je otroško preprosta, pa neprisiljeno vzgojna, da tudi za odraslega človeka ne more ostati brez vpliva. Igro priporočamo vsem društvom, posebno pa mladinskim knjižnicam in odrom. Stane 5 dinarjev ter se naroča pri «Sveti Vojski», Ljubljana, Poljanski nasip 10.

Huda zima.

Take že ni bilo dolgo. Po celi Evropi tarnajo. Toplomer kaže pod ničlo, pa včasih zelo nizko. Prišlo je po nekod do 20 stopinj mraza. Volkovi so postali zopet «domača zverina», kakor ob času dedov. Iz Gorice v Idrijo ne more voziti korjera vsled visokega snega na cesti od Čola proti Idriji.

Ali bo mir?

Maroški poglavar Abd-el Krim je ponudil Francozom mir. Upati je, da bo od tega prišlo. Mir bi bil najlepši božični dar za vojake in za nesrečno prebivalstvo maroške dežele.

Davek na lenobo.

Prefektotoka Madagaskar je vpeljal nov davek: na lenobo. Ta davek morajo plačati vsi moški, ki se ne ukvarjajo redno s kako obrtjo ali ki nimajo stalnega poklica. Tega davka so prosti samobolniki in penzionisti.

MIHEC: Enkrat naprej, enkrat nazaj — kraški magnet si izbira raj.
JAKEC: Gori in dol, tretjič okoli — snop in sekiro si slednjič izvoliš

BELEŽKE.

Pametna beseda. «Edinost» od 15. decembra je napisala uvoden članek z naslovom «Za ozdravljenje našega javnega življenja». V članku navaja vzgled čeških strank, katere pri vseh medsebojnih razlikah vendar skupno sodelujejo v državni vladi. Podobno bi se morala tudi v našem narodu najti podlaga za skupno delo. Žal, da so pri nas razmere slabe. O njih takole pravi «Edinost»: «Osebnost žaljenje in zasramovanje drugomisljenika se je povzdignilo ne le med dovoljena, marveč tudi potrebna in koristna bojna sredstva». Drugod pravi, da «se je strankarsko tekmovanje izpreverilo v slepo srditost in celo tudi v osebno sovraštvo». To je «Edinost» dobro povedala in še to je dostavila: «Vzpostaviti se morata medsebojno spoštovanje in zaupanje — priznavanje, da so tudi nameni drugomisljenika čisti». — Priznati moramo, da je v tem članku «Edinost» pametno pisala. Zato upamo, da bo tudi nehala zanaprej psovati nasprotnike s «peklenimi načrti», «hijenami», «reptili», «izrodki» in drugimi takimi izrazi. Tako bo od svoje strani mnogo pripomogla k ozdravljenju našega javnega življenja. Mi jo bomo na dobri poti zvesto sledili.

Čitanka na Trentinskem. Na Trentinskem je izšla lani čitanka za laške ljudske šole. V tej čitanki je tudi berilce, ki govori o «ropu tega, kar je vsakemu narodu najdražje, namreč jezika». V berilcu stoji tudi tale zanimivi stavek: «Kakor hitro je ljudstvo svoj lastni jezik pokvarilo ali celo zgubilo, je zgubilo obenem svoj lastni značaj in postalo je strašljiva svojati, iz katere lahko narediš, karkoli hočeš».

Ponatisa vredno. Že delj časa priobčuje neki učitelj v «Učiteljskem listu» razpravo o napakah slovenskega pisanja. Pisavec pozna do najtanjih podrobnosti naš jezik in naše slovničarje, zlasti Breznika. Ker je «U. l.» malo znan, omenjena razprava pa zelo koristna, ali bi se ne dala ponatisniti?

Velika beseda. Leta 1862. je napisal škof Slomšek v «Drobtincah»: «Držimo se z obema rokama slovensčine, skrbimo za njeno omiko sebi in svojim. Po omiki in liki jezika se navadno človek in ljudstvo časti. Jezik je najzlahtnejši telesni dar božji; pismo našega naroda, po katerem se spoznavamo in spoštujemo; narodna beseda je večji del mati narodne slave, ali pa mačeha, če jo pustimo v nemar... Terjajmo svoje pravice, toda po modrosti in v pravi meri. Branimo se napadov naših nasprotnikov, pa brez vsakega srda in praznega pričkanja. Naše orožje bodi beseda večne Resnice, ki pravi: česar sam sebi ne želiš, glej, da tudi drugemu ne storiš.»

Kako je s politiko

RAZBURLJIVI GLASOVI.

V zadnjih tednih se je mnogo pisalo o Avstriji, češ da jo hočejo sosedje razdeliti medse. Severni kos do Dunaja, da bi vzeli Čehi, Gradaško (Burgenland) Mažari, kos Štajerskega in Koroškega Jugoslavija, kos Koroškega in Tirolskega Italija, ostanek pa Nemčija. Avstrijski časopisi so se jezili in hudovali nad požrešnostjo sosedov, na Koroškem pa so že kar čakali, kdaj pridere od Ljubljane oborožena «Orjuna» ter zapodi nemškutarje čez Dravo.

Ali je kaj resničnega na teh vesteh? Italijanska «Agenzia Stefani» je zanikala vse take govornice, posebno pa trditev, da sta se Italija in Jugoslavija dogovorili za skupno delo proti Avstriji. Tudi v Ljubljani so se smejali, ko so brali, da bo «Orjuna» marširala na Koroško, pa v Ljubljani tega noben človek ni vedel.

Kadar pa vse časopisje bobna, utegne že biti kaj za bregom, seveda lahko čisto kaj drugega. Eno vemo za gotovo: Avstrija se hoče združiti z Nemčijo. Lahko, da so sami Avstrijci zagnali vrišč, da bi pred Evrope dokazali veliko nevarnost za svoj obstoj in da bi tako omehčali tramaste diplomate, ki združenja z Nemčijo ne dopuste. Avstrijecem se zdi prilika tudi zato ugodna, ker je tačas Francija v notranjih stiskah. Francija namreč je glavna nasprotnica «združenja»; dokler ona kaj ukaže, ne bo šlo zlepa; ako pa ona opeša, bi se utegnili «združenje» posrečiti z angleško pomočjo.

Morda so pa oni vrišč naredili cesarski prijatelji. Tudi teh na Dunaju ne manjka. Radi bi zopet postavili cesarski tron, nanj pa posadili Karlovega sina Otona, ki je v teh letih dorastel v mladega moža.

Pa naj že bo karkoli, za enkrat ne bo «ratalo» ne eno ne drugo, ker druge države čuvajo skrbno in se ne bodo dale lahko za nos potegniti.

FRANCOŠKE TEŽAVE.

Pisali smo že o tem, da se Francija nahaja v škripcih. Denar je začel zgubljeni vrednost. Ljudstvo se vznemirja, ministri nervozno tekajo po pisarnah. Zakaj to? Ves čas po vojni so se Francozi preveč zanašali na nemške denarje. Nemec je bil obojen na plačilo velikih svot in še predno je plačal, so Francozi rajali na to upanje. Tako so napravili težke milijarde za vojne pohode proti boljševikom, proti Marokancem, Sircem in drugim. Medtem pa se je Nemec znal otresti mnogih plačil in v francoski blagajni so začeli gnezditi gadje. Vlade se niso upale dolgo časa priznati pred javnostjo, da je gad v kasi, Painlevé je celo brez postavnega sklepa tiskal nove milijarde na papir. Pa nikdar ni bilo zadosti. Zdi se, da se je pod francoskim frankom začelo udirati. Do danes je padel že tako nizko, da se en frank že lahko kupi z eno liro in nam še ostane 10 stotink.

Pomagati bi se dalo samo z nakladanjem visokih davkov. Toda na Francoskem so že sedaj davki zelo visoki in ljudstvo godrnja. Minister Painlevé je

nameraval zaseči premoženje velikih kapitalistov, da bi odplačal državne dolge in ustavil tiskanje bankovcev. Na to misel so ga prignali socijalisti, a niso ga znali braniti pred nasprotniki. Kapitalisti so zmagali, zadržnili mošnjičke in mirno gledajo, kako državo vije v trebuhu. Painlevé je padel, z njim njegov načrt. Sedaj predseduje Briand, za finančnega ministra je pa Loucheur (Luser). Ta je naredil načrt za 7 milijard davkov navrh sedanjih. Poslanci pa nimajo korajže glasovati za nove davke in spet se ne ve, kako bo.

Med tem otipavanjem pa hite veliki bogatini, kako bi svoj denar spravili na varno, če pride polom. Za franke kupujejo funte in dolarje ter jih pošiljajo iz države. Čim bolj pa je frank naprodaj, tem huje pada njegova cena. Kje se bo to končalo? Nekateri pravijo, da bo prišlo tako, kakor je bilo v Avstriji, ko je padla krona, ali v Nemčiji, ko je padla marka. Tudi na Poljskem in v Rusiji so bili enaki pojavi. Stari denar je prišel čisto na nič. Potem so začeli z novim ter si opomogli. Nemci so s padanjem marke tudi slepili nasprotnike, tarnali o mizeriji in se rešili mnogih plačil. Tako mislijo nekako tudi na Francoskem. Uničiti frank in potem pokazati upnikom prazne dlani. Francoska vlada bi na ta način črtala večino državnih dolgov, oziroma odplačala jih s počekanim papirjem, potem pa vpeljala nov denar. Seveda ne mislijo vsi tako, a prav lahko še do tega pride.

KAJ DELAJO V JUGOSLAVIJI.

Nadaljuje se borba med Slovensko ljudsko stranko in Hrvaško seljaško stranko (SLS in HSS). Dr. Korošec prireja shode po Hrvaškem, Stefan Radič pa mu koplje pod nogami na Slovenskem. Iz te živahne agitacije bi se dalo sklepati na to, da oba voditelja vohata nove volitve. Sicer pa domnevajo listi o Pašiču, da morda tudi on krmari v isto stran in bi utegnili biti na spomlad leta 1926. zopet volitve v državni zbor. Pašič računa na to, da bo Radikalna stranka dobila čez polovico vseh poslanskih mest. Potem ne bi potreboval ne Radiča ne Korošca, ne Pribečevića, ampak bi mirno vladal sam. Zdi se pa, da niti med Srbi niso vsi zadovoljni s tem načrtom. Celu med radikalnimi poslanci se opaža zadnje čase nesloga in uporen duh proti Nikoli Pašiču. Ljubomir Jovanović, se postavlja na čelo nezadovoljnejšev. Do razcepa med radikale pa ne bo prišlo še tako brž.

Zadnji čas so se čuli glasi, da bo vlada odpravila slovensko vseučilišče v Ljubljani. Na Slovenskem je nastalo veliko razburjenje. Vsi Slovenci, brez razlike strank, so se vzdignili na odpor. Vseučilišče, najvišja šola, to je bila stoletna slovenska želja, katere avstrijski mogočniki niso hoteli izpolniti, v Jugoslaviji pa se je izpolnila. Ljubljansko vseučilišče je danes že zelo številno obiskano ter uživa dober glas vsled izvrstnih profesorjev in pridnih študentov.

Kaj pa Slovaki?

Slovakov je krog 3 milijone, torej dvakrat toliko, kolikor je Slovencev. O sebi Slovaki ne pravijo, da so Slovaki, ampak **Slovinci**, prav kakor mi. To je zajemljiva posebnost. Pred vojsko so bili pod Ogrsko, Mažari so jih narodno kar davili. Po vojski so se s Čehi združili v Češko slovaško republiko.

Pisana pogodba.

Med vojno je bil sedanji češki predsednik republike Masarik v Ameriki in se je pogajal s Slovaki za skupno državo, to se pravi, da so se pogajali, za kožo avstrijskega medveda, ki je bil tačas še živ. Pogodili so se takole: Čehi in Slovaki se združijo po vojni v skupno državo, vendar pa tako, da bodo imeli Slovaki deželno upravno samovlado s skupnim parlamentom v Pragi. To pogodbo, ki je bila sklenjena v Pittsburgu, je podpisal za Čeha Masarik.

Obljubiti in dati je preveč.

Ko se je avstrijska država podrta in so si Čehi in Slovaki postavili svojo državo, tedaj so Čehi pozabili na obljubo, pozabili na pogodbo in so vpeljali za vso državo največji centralizem, veliko večji kot je bil ogrski.

Slovaki se postavijo po robu.

Slovaške je ta prelom besede razjezil in na čelo Slovakov se je postavil duhovnik Andrej Hlinka, ki tirja v imenu Slovakov samovlado (avtonomijo) za Slovaško. Čehi so si pridobili na razne načine nekaj privržencev med Slovaki. Tako so organizirali boj zoper Hlinko in Slovaško ljudsko stranko, češ: «Hlinka je zoper narod, je izdajavec, je obrekovalec, je proti slogi, je je podkupljen itd.»; prav tako kakor delajo edinjši ali centralisti po vsem svetu. Slovaško ljudstvo se je dajalo precej časa mamiti z besedami o slogi, o edinstvi; potem pa, ko je spregledalo, da ga hočejo centralisti le izkoriščati, so se trdno oklenili Slovaške ljudske stranke. Tako je letos ta stranka priborila pri volitvah dvakrat toliko glasov, kakor pri prejšnjih. Gotovo je, da bodo Slovaki trdno vztrajali na začeti poti in da bodo prej ali slej tudi dosegli svoj cilj: samovlado Slovaške v okvirju češkoslovaške države.

Pepo iz Koludrovice.

Uondan sm biv u Sežani na semnji jen an prjatu, ke sem biv z njim še pr sovdateh pr žibenuntnajncigrjeh, me je zvalbu u Tomaj, češ zima je, doma ni dela, hodi z mano u Tomaj. Jejžeška, kej vse sm ondi vidu nu slišal. Za žepana je an gvišn Fakuč, ke je lih ku an šviga švaga čez dva praga. Fakuč je mlad, deštr človek, samo tako je, de bi rat jahov dve kobili hkrati. Pej se zna, de tu ne grej na obeno vižo.

Ob črešnjah je blo, ke je Mušolin šrajov, de bojo kamunske volitve provhmali. Do tabot je biv Fakuč z vso dušo pr snoparjeh: pr vsaki njih procesji je biv; kašn bot je falu šotoprefeto, kašn bot ta al uni uot oblastva, ma Fakuč ni nikoli majnkou. Kukr je čou, de bojo kamunske volitve, je začnu Fakuč s fjakou uobračat spet na slovensku stran.

Taku je šlo, de se je uod cajta do cajta tudi zbesedu s kašnim ta višjim; šlo mu je zatu, da dobi slovenske glasove, de bo spet žepan.

Ku de bi ustrlu, je gasput Mušolin jau: «Njente pju šindako in Talja, ma šolo poteštati; governo farà poteštati». Fakuč, ko je glih brau v Edinost tu novicu, je zbezlou ku tele pruti dumi jen je doma reku: «Leb moja žena, falu

sm falu, de sm obračou barko na slovenske vode; volitev ne bo, vlada bo postavila poteštate; adn bo tudi u Tomaji. Jejzesa, jejzesa, kej sm nardu. Ta hudimani fulk, de sm se spet najn zanesu! Neč, veš kej. Korajža velja. Caruk z bandiru! Čez nekej dni, ke je šou Fakuč z anmi kamunskimi bukvmi ses Tomaja proti Utovljam, mu je pala ana karta. Uon tega ni opazu. An šular ju je pobrou jenu je brav:

Nazaj, nazaj,

magare u Šempolaj!

Narod nej grej spat,

jest bom potestati!»

Ma fulk vsega tega ni znov prov neč. Je pasau an teden, je pasau še adn. Use tiho. Kar na ejnkrat začne obirat moža za možam: «Ti, sej veš, kaku nu kej, dandanes je taku, dej no, sej se bōš upisou u fašjo, glih taku de bo, sej za stran tega ne bo neč». Ma noben človek nej znou, zakej je začnu Fakuč godet ta novu polku. Ta 6. tega mesca pej so vdobili po celem Krasi usi učitelni, gasput nunci, žepani, tajniki, oštirji, betgarji vabilo. Nutr je blo zapisano: «Corporazione fascista. Il giorno 6 dicembre. Ricevimento al Municipio. Discorso del sindaco Antonio Gerbez. Bandiera. Illuminazione. Alla sera grande ballo». Sej je blo dosti zapisanga, ma jest vsega ne mirkam. Anu res je blo tisti dan ceu ginder gander po Tomaji. Anih 200 otruk je nosilo vsak anu lepu bandircu jenu zvečir je biv ples. Orka, ma je Fakuč fajnu uštimov! Ma kumej drugi dan so začnli možakarji grüntat: Vsi hudiči, zdej kumej zastuopm Fakučevu fjakou.

An velik gasput, ke je biv na fešti, je zvečir, ke se je otpravlov proč, reku: Nešun altro ke šenjor grbec šarà podeštà!

Poštne tarife

Z novim letom se bode spremenila poštna tarifa za pošiljatev **iz Italije v druge države**. Za navadno pismo bo treba ne več znamko za 1 liro, ampak za 1.25 L. in sicer za pisma, katera ne presegajo teže 20 gramov. Za vsakih nadaljnih 20 gramov bo še 75 stotink.

Dopisnice iz Italije ven bodo po 75 stotink, s plačanim odgovorom po 1.50 L.

Razglednice z največ 5 besed in podpisom bodo po 25 stotink.

Rokopisi za vsakih 50 gr. 1.25 L. **Vzorci** za vsakih 50 gr. 0.25, toda vsaj 50 stotink vsaka pošiljatev. **Tiskovine** vsakih 50 gr. 0.25. **Rekomandacija** 1.25. **Ekspresna pristojbina** 2.50 L.

Iz grofovskih časov

Pisatelj Janez Trdina, ki je osebno poznal kmete, ki so bili pod grofi, opisuje razmere takole:

«Pogovor je tako nanesel, da mi je začel praviti, kako neusmiljeno je ravnal s kmeti graščak Kun. Za paznika je postavil najhujšobnejšo pošast cele duhovnije, nekega Mlakarja. Ta ni preganjal tlačanov samo z besedo, da so morali pridno delati, ampak je jemal s sabo tudi dva hlapca, dva rabeljna, ki sta pretepala ljudi s palico in z bičem. Včasih je prišel gledat Kun sam, ne peš, ne z vozom. Nosili so ga v velikem stolu štirje kmetje. Gorje tistemu, ki ni stola prav držal! S svojega sedeža mu je dal gospod tako gorko zaušnico, da so mu zobje zašklopotali. Mlakar mu je pravil, kateri tlačani so najbolj uporni in nemarni. Tako je poklical predse in jih našigal sam z bičem.»

Tako je bilo takrat. Kar je bilo takrat grofovstvo, to je danes kapitalizem, zoper katerega se Mali list vojskuje, ker brani ubogega človeka. In to mu nekateri zamerijo.

**OB NOVEM LETU AGITIRAJTE
ZA «MALI LIST» I
RAZŠIRITE GA POVSOD I**

Naše narodne pesmi.

Pesem od vernih duš.

Na kri-žu, na kri-žu je ti pel in vniel. Vm vernim dušam. *117 11*

šicam. Še. še. sa. od. pel.

ABD-EL-KRIM

glasoviti vojvoda Marokancev.

Dopisi

TOMAJ.

Pevsko - bralno društvo «Tomaja» v Tomaju bode imelo svoj redni letni občni zbor dne 20. 12. 1925. ob 3 popoldne v društvenih prostorih. Dnevni red: 1.) Otvoritev zborovanja; 2.) Tajniško poročilo; 3.) Blagajniško poročilo; 4.) Poročila raznih odsekov; 5.) Poročilo pregledovalcev računov in predlog glede njih odobrenja; 6.) Slučajnosti; 7.) Volitev novega odbora.

Odbor.

DOLINA.

Meseca julija smo pokopali rojaka Josipa Pangerca, moža, ki je žrtvoval vse dušne in telesne sile za napredek naroda. Sad njegovega dela so moderne šolske stavbe po raznih vaseh, ceste, mostovi, razne ustanove in društva. Njegove zasluge, ne le za dolinsko občino, ampak za celo Isbro, so tolke, da mu mora hvaležni narod postaviti viden spomenik. V ta namen se je zbralo več prijateljev pokojnika in izvolilo odbor, kateri ima namen zbirati prispevke za Pangerčev spomenik. Izvršujoč zaupano nalogo se obračajo podpisani s prošnjo do vseh prijateljev in znancev, do vsega hvaležnega naroda, naj določijo svoje prispevke na blagajnika odbora **Ivana Sancina v Dolino (S. Dorligo), št. 92.** — Vsi darovi bodo objavljeni v naših listih.

Odbor za postavitve Pangerčevega spomenika: **Josip Čuk, Ivan Sancin, Andrej Štranj.**

TOMAJ.

Prejeli smo: Na besen napad v «Edinosti» št. 287 v dopisu iz Tomaja odgovarjam: 1. Gospod župan in prizadeti naj ovržejo, če morejo, trditve v naših dopisih iz Tomaja v Malem listu. Če ne morejo, pa naj molče. 2. Tistih dopisov niso pisale nobene posvečene roke. 3. Ne bom na dolgo razkladal resnice ljudem, katere ravno resnica tako razkači in kateri imajo narobe pojme o sramoti itd.

Dopisnik.

Opomba uredništva: Tomajski magnatje so se šolali pri tržaških, zato imajo enake pojme in enak način zmerjanja. To je šola stare Šembilje iz Trsta. Le primerjajte: «... ostudni dopis... največje ogorčenje, ...najostudnejši dopis... nesramni dopisnik... hijene... blati z lažnjivimi in izmišljenimi podtikanki... nesramnosti... posvečene ali neposvečene roke... so nam na srcu trpkéje opazke... brez-sramnežem... ogorčenja...» In na to gno-nico so zapisali i podčrtali, da je bil pokojni dekan njih učitelj. Kaj še! Šembilja jih je izučila, Šembilja, ne pa dekan Šala. To se pravi: kar jih je duhovnik učil, so pozabili — ohranili pa so, kar jih je učila «Edinost».

Mali list v vsako hišo, v vsako slovensko družino!

Sv. KRIŽ pri Trstu.

Krasno cerkveno zastavo so si omislile svetokrižka dekleta, pod katero bodo nastopale pri procesijah. Zastava je bila izdelana v sirotišču sv. Jožefa v Trstu. Stane približno 3000 lir. Na sprednji strani je naslikana Mati Božja, pred katero stoji novoproglašena svetnica sv. Terezija Deteta Jezusa, katera pošilja dež cvetlic na zemljo. Od zadaj pa je podoba sv. Alojzija, zaščitnika mladine. Zastavo je slovesno blagoslovil na praznik Brezmadežne preč. g. Zink, dekan openski, ki je ob tej priliki imel slavnostni govor. Kumovala je pri blagoslovu zastave najstarejša cerkvena pevka gospica Josipina Sedmak. Drugi dan 9. decembra je bila peta sv. maša na čast sv. Terezije za vse dobrotnike, ki so prispevali, da se je zastava napravila in slovesnost tako lepo izvršila.

UKVE na Koroškem.

Letos je prišel sv. Miklavž tudi v Ukve. Delil je darove večjim in manjšim. Lepi so bili angeli v njegovem spremstvu, črni in rdeči krampusi (parklji) so pa po svoji navadi povzročili precej šuma. — Dne 8. dec. na praznik Brezmadežne, je bilo ob navzočju sosednjih duhovnikov 12 novih deklet slovesno sprejetih v deklisko Marijino družbo. Tako šteje zdaj Marijina družba v Ukvah 30 članic in 6 novink. Za sklep tega lepega dne so družbenice zvečer priredile v zasebnih prostorih igro «Marijin otrok». Pred in po igri so v izbranih pesmih slavile svojo nebeško Mater in se veselile sreče Marijinih otrok. Prireditvi so vsi navzoči sledili z zanimanjem in se vrnili na dom zadovoljni, da so spet nekaj lepega doživeli.

MISLIČE.

Kakor drugod, je tudi pri nas vreme poredno. Zapadel je sneg, pa ga je spet pobralo solnce in dež. Potem je nastala burja, ki je vse zamrznila in zažledila, tako da se ni moglo z živino niti na vodo, še manj pa v gozd. Med tem pa še neki zlikovci hodijo v gozde krast drevesa po «partih». Kdaj bo konec tega dela?

LIVEK.

Naše društvo in še kaj. Letos smo imeli eno javno prireditev, katera je lepo uspela. Vsako soboto so fantovski večeri, poučuje se petje in tudi knjižnica dobro deluje. Seveda se dobe tudi taki, kateri proti društvu grdo govorijo. — Nasplošno o tukajšnji mladini ne moremo govoriti pohvalno, vzgojena je vse premalo po krščansko. Kriva je slaba domača vzgoja, prepogosti plesi in razne slabe priloznosti. V cerkvi se taka mladež zelo nesposobno vede, se smeja in pogovarja, kakor da je v gostilni ali kje na vasi. Tudi vina se v naši vasi preveč popije. Ob nedeljah celo namesto k maši zahajajo moške v gostilno tratit svojo siromaščino. Tudi pri nas se dobe taki, kateri se pohvalijo, da pošiljajo svoje otroke v cerkev, sami pa da ne gredo, ker da so že preveč učenj in popolni v vsem dobrem.

PODGRAD.

Kakor vidite, pri nas ne zmanjka novic. Imamo vedno dovolj pritožb in «element», le govoriti se vsi ne upajo. Letina je bila slaba, davki nas pritiskajo vedno huje, toda nikjer ne vidimo, da bi se umno gospodarilo. Sedaj gre glas po občini, da bo treba ustanoviti še dva otroška vrta, enega menda na Munah, drugega pa v Hrušici ali v Obrovu. Zateva se pa od občine, naj ona preskrbi prostore in pa drva. Naša občina je vsa v dolgovi, za najbolj nujne reči manjka denarja, sedaj pa pridejo še z novimi zahtevami. Kje se bo jemalo? Ali res nič ne mislijo ti gospodje? Naš občinski tajnik se piše Dobrič. Prosimo ga lepo, naj bo dober in naj brani občino pred novimi bremenmi. Brez tistih vrtecev prav lahko še potrpimo. Za poitalijančevanje bodo že šole skrbele. Slovenci bomo pa ostali še tisoč let pri vseh šolah in vrtecih. Torej čemu prazni stroški?

Janez Korajžnik.

ČRNİKAL.

V Črnem kalu gospodari g. Šiškovič, kateri je strupen sovražnik Malega lista. Ako pridejo ljudje na pošto, da bi poslali naročnino za Mali list, tedaj jih on razgovarja, da naj nikar, namesto tega pa jim priporoča Novice. Pa čemu bi kmet pošiljal denar za Novice, ko zanje ne mara in ko mu jih zastonj tudi radi pošiljajo? Nekateri že po 2 leti niso Novice plačali, tudi priglasili se niso, da jih naroče, pa vseeno jim pridejo po pošti. O Malem listu smo se že prepričali, da zastonj ne mara hoditi: saj tudi to razumemo, da se ne tiska zastonj. Zato bomo Mali list plačali in g. Šiškovič naj se nič ne vtika v to; mi naredimo, kar sami za pravo spoznamo. Za njegove nasvete in priporočila nam ni mar, ker vemo, da drži s kapitalisti, mi smo pa revni kmetje in držimo z Malim listom. Šiškovič nam ne bo za kuratorja.

Stab. tip. S. Spazzal, Trieste, C. C. I. 7469.

MALI OGLASI

CENA Malih oglasov: navadni tisk 20 stotnik beseda; **masno** 30 st. beseda; vse **Z VELIKIMI ČRKAMI** 40 st. beseda.

VELIKA ZALOGA papirja, papirnatih vrečic. Uvoz in izvoz na vse kraje. Po ugodnih cenah. Tvrška Gastone Dolinar, Trst — Via Ugo Polonio 5.

KUPUJEMO in plačamo po najvišjih cenah drva za kurjavo, oglje, hrastove in bukovne hlode, suhe gobe, med, mleko, jajca, maslo itd. — Kmetijsko-trgovsko društvo — Trst, via Raffineria 4.

PRSI SIRUP izkušeno sredstvo proti kašlju, prehladu, navadnim pljučnim boleznim in influenci, za odrasle in otroke. — Lekarna «Pri Odrešeniku» v Il. Bistrici.

REVMASAN, (tekočina ali mazilo) uspešno sredstvo proti trganju v udih in kosteh, proti bolečinam in trganju v plečih in križu in proti revmu. — Izdeluje Lekarna «Pri Odrešeniku» — Il. Bistrica.

PRIPOROČAM svojo staroznano žganjarno v Trstu, Scala Belvedere št. 1. Imam v zalogi najboljši spirit, razna vina in likerje. — Ferdinand Pečenko, lastnik.

DOBER SVET JE ZLATA VREDEN. Proti slabosti in bolečinam v želodcu, slabemu teku in prebavi, grenkosti v grlu, in zaprtju živajte «**GASTRIN**» — Lekarna «Pri Odrešeniku» v Il. Bistrici.

LEPO POSESTVO NA KRASU z vinogradi, živino, prašičjerejo, se odda na polovico pridni in pošteni družini. — Naslov pri upravnistvu.

Zobozdravniški ambulatorij
TRST, v. Settefontane št. 6

od 9. do 12. ure in od 15. do 19. ure

Ljudske cene.

Predno prodaste

KOŽE

Kun, lisic, vider, divjih koz in druge divjačine, kakor tudi domačih živali, vprašajte za ceno.

Franc Stres, Kobarid

Zaloga usnja in raznovrstnega obuvala, na drobno in na debelo. Blago prvovrstno; cene take, da se ni bati konkurence.

Röntgenološki zavod

PRIMARIJA

dr. A. de Fiori

v Gorici

Corso Vittorio Em. III. 14

Sprejema od 9-12 in od 2-4

Razprodajalci!

Naročite tako
„LJUDSKO PRATIKO“

Prodaja se po L. 2. — Razprodajalci dobe običajni trgovski popust. Pišite na „MALI LIST“ TRIESTE, casella centro 37.

Zadružna tiskarna.

GORICA, VRH PLACUTE, 18.

ima v zalogi nadpise na lepenki «Pro antistite nostro Aloysio», s poštnino 3 lire.

Medmestni telefon šte. 253.

Zobozdravniški ambulatorij
Dr. CIGERO - Postojna
sprejema vsak dan od 9-12; 14-18

Vsa dela zajamčena in po ljudskih cenah.

Primarij kirurg sanatorija
Villa S. Giusto in občinske
bolnišnice v GORICI

Dr. LOJZE SUSSIG,

prej asistent na dunajski vseučilišni kliniki profesorja Hohenegga, sprejema vsak delavnik od 2-3 popoldne Corso Verdi 21-II, telefon šte. 196.

Najvišje čene
plačujem za

KOŽE

kun, zlatič, lisic

dihurjev, vider, jazbecov, mačk, veveric, krto, divjih in domačih zajcev.

D. WINDSPACH

Trst, Via Cosare Battisti št. 10 II. nadst., vrata 16
Sprejemajo se pošiljatve po pošti

Jakob Bevc

urarna in zlatarna
TRST - Campo S. Giacomo št. 5

ZLATO kupuje v vsaki množini po najvišjih cenah.
KRONE plačuje više kot vsi drugi.
ZALOGA raznovrstnih ur in zlatenine.

JAKOB ŠULIGOJ

Prvi in edini slovenski
urar in zlatar v
GORICI
Gosposke ulica 19

Priporoča svojo veliko zalogo vseh vrst ur, zlatenine in srebrnine, vse po nizkih cenah.

Dr. DIONIZ GODINA

ODVETNIK

SODNIJSKI TOLMAČ, za slovenski, srbsko-hrvaški in nemški jezik.

TRST

Via Torre bianca 41, telefon 5-37

GOSPODARSTVO

Semenski krompir

V naše kraje se je vedno uvažal semenski krompir iz bolj severnih krajev. Kupčevalci so hodili ponj zlasti na Gorenjsko, pa tudi na Štajersko. Ko je tu vmes nastala nova državna meja, nastale so koj večje težave za to potrebno in koristno kupčijo. Vsaka država se drži tega, da naj se od zunaj le malo kupuje, da ne pojde denar iz dežele brez velike potrebe. Pri krompirju pa je še drugi razlog: krompir ima vsakovrstne bolezni, ki se prenašajo; škodljivo bi bilo, ako bi se s semenom tudi bolezen kupila iz drugih krajev.

Borba za dovoljenje.

Pri vladi tedaj ni lahko doseči dovoljenja za uvoz krompirja. Organizacijo vojnih oškodovancev, ki je na Goriškem delovala zlasti v letih 1921 in 1922, je s poslancem Ščekom dvakrat posredovala pri rimski vladi v ti reči. Za stvar se je zavzel tudi poslanec Josip Lavrenčič in laški poslanec pokojni Pesante. Poleti 1922. je posl. Šček vložil daljšo spomenico ter zainteresiral za to reč tri ministrstva. Ker so se pa vlade neprestano menjavale, eni ministri padali, drugi vstajali, ni mogla ta akcija priti do zaključka.

Naše delo v letu 1924. in 1925.

Naše organizacije so naprosile novoizvoljenega poslanca Besednjaka v Gorici, da naj si prizadeva doseči dovoljenje za uvoz krompirja. On se je za to zavzel in tako je bila slednjič želja naših kmetovalcev uslišana. Vlada je izdala naredbo, da se sme uvažati krompir za seme, seveda s posebnimi pogoji, ne kar tako. Za letošnje leto je vlada določila čas, do kdaj se morajo vložiti tozadevne prošnje. Tedaj je tudi »Zadružna zveza v Gorici« vložila prošnjo za uvoz krompirja iz Jugoslavije (enako prošnjo je n. pr. naredila tudi neka sicilijanska tvrdka; posestniki iz divaške okolice so tudi vložili prošnjo, pa menda prepoznano, kajti kupčijska zbornica v Trstu jim je odgovorila, naj se obrnejo v Milan, od tam pa so jih poslali k Zadružni zvezi v Gorico). Za prošnjo Zadružne zveze se je zavzel poslanec Besednjak ter dosegel ugoden odgovor.

Krompir naročen.

Med vladnimi pogoji je tudi ta, da mora biti krompir pregledan, če je zdrav, da se ne bi zanesla bolezen. V Milanu je poseben urad, ki nosi nerodno starogrško označbo »fitopatološki zavod«, po naše bi rekli »rastlinsko-zdravstveni zavod«. Zastopnik tega zavoda je šel na Kranjsko, da uradno pregleda, če je krompir zdrav. Šel je skupaj z inž. Josipom Rustjo, kateri je šel krompir kupovat za Zadružno zvezo v Gorici. Bila sta na Kranjskem in Štajerskem ter ugotovila, da je seme zdravo. Zadružna zveza ima dovoljenje za uvoz 31 vagonov krompirja.

Kdaj pride.

Kdor želi to seme dobiti, naj se obrne na Zadr. zvezo (Gorica, Corso Verdi 37). To stori lahko posameznik, še bolje pa skupine posestnikov ali pa zadruga. Krompir mora biti pri nas do 31. marca 1926. Vozil se bo že v drugi polovici februarja, ako bo vreme ugodno. Cena se danes še ne more natančno napovedati, ker bo odvisna od dnevne cene v Jugoslaviji in od razmerja med liro in dinarjem. Predvideva se cena okroglo 80 do 100 lir za stot na dohodni postaji.

Semenj v Sežani 12. XII. Na prodaj je bilo 1189 glav, od tega 554 glav govedi. Cena volov 430-450 za stot žive teže, cena telet 700 za stot mrtve teže. Konji po 1000 do 5000. Prašiči odrasli po 700 lir stot, 5-8 tedenski za rejo po 60-100 lir glava. Kupčija vobče dobra.

Kapitalizem. Največje bančno podjetje v Italiji »Banca Commerciale Italiana« (Italijanska trgovinska banka), je povi-

šala delniški kapital od 500 na 700 milijonov lir. Delnice te banke se glase posamezne na 500 lir, na borzi pa se prodajajo okroglo po 1500. Imajo torej trojno prvotno vrednost, ker nosijo velike dobičke.

Na Vestfalskem je sedaj pomanjkanje dela. Tovarne imajo malo naročil, ustavljajo delo in delavce pošiljajo proč; najprej zadene tiste, ki niso nemški državljanji.

Zadruga in novi društveni zakon. Dne 13. t. m. stopi v veljavo novi zakon o katerem se je že veliko razpravljalo v časopisih in ki ima namen poskrbeti, da bo varnostnim oblastvom mogoče nadzorovati vsako vrsto udruženj. Naše zadruga so vse že pri treh oblastvih prijavljene in sicer: pri podprefekturi, pri civilni in kazenski sodnji in pri trgovsko-obrtni zbornici. Zato po našem mnenju ni treba, da se radi tega novega zakona razburjajo, pač pa morajo skrbeti, da oblastvom na zahtevo pokažejo: 1. ustanovni spis, ki ga bo pri naših zadrugah nadomestoval sodnijski sklep o registraciji, 2. pravila, 3. pravilnike, če jih imajo, 4. imenik članov načelstva in članov.

Važno za tvrdke. Vse tvrdke, katere so vpisane pri trgovski zbornici (Camera di commercio), morajo od novega leta dalje poleg firme navajati tudi številko, pod katero so vpisane. To povsod, kjer rabijo natisnjen naslov (na pismih, kuvertah itd.). Piše se okrajšano n. pr. tako: **Stab. Tip. S. Spazzal - Trieste C. C. I. 7469.** — To številko morajo tudi zadruga navajati, tiste, ki so na deželi tudi z navedbo sedeža trgovske zbornice, n. pr. Consorzio falegnami di Canale C. C. I. Gorizia, N.

Tri imenitne črke. Malo pred svetovno vojno je sprejel nemški cesar Viljem odposlansvo žensk, ki so ga prosile, da naj bi tudi on vplival, da bi smeje ženske v vse službe stopati kakor moški. Cesar je odvrnil: »Obžalujem, toda jaz sem mnenja cesarice, ki pravi, da se morajo ženske ukvarjati samo s tremi k.« Nato je brez besede ženske odslovil. Ko so ženske odšle, so tuhtale, kaj da pomenijo tri črke »k«. Končno so zvedele: Kinder (otroci), Küche (kuhinja), Kleider (obleka, šivanje).

Naša pošta.

Bajt. Vaša reč je preveč osebna, ne moremo priobčevati med dopisi. Kot »Poslano« Vas bi stalo kakih 15 lir.

Pevski zbor. Ako en glas »fovšira«, tega pač ne bomo po Malem listu raznašali. Urednik mora hoditi svojo srednjo pot, ker mora vstreti bralcem od Sv. Višarj pa dol do Učke. Osebnosti in malenkosti ugajajo samo prizadetim štirim ali desetim, drugi se pa jeze.

Naslov. »Pučki Prijatelj« Trst, Trieste centro casella 314.

Košuta E. Nam ni prav umljivo.

Ercigoj. Dopis čaka na mizi boljših časov.

Fr. Skvarča, Algrange. Za knjige se obrnite na trgovino »J. Štoka, Trieste, via Milano 37.«

F. Čeč - Spezia. Denar obakrat v redu prejeli. Naročnina plačana do 26.-VI.-26.

Darovi za „Mali List“.

S pozdravi in voščili za Božič pošiljajo 5 lir mladi lovci iz Mašuna pod Snežnikom: Martinčič Leopold, Juriša Jožef, Ambrož Ivan, Sterle Anton, Srebot Anton, Martinčič Maks. — Lukežič Bernard 7 lir.

Po čem je lira?

Dne 16. decembra si dal ali dobil:
za 100 dinarjev — 43.25 L.
za 100 š. kron — 73.25 L.
za 100 fr. frankov 90.50 L.
za 100 šilingov — 344.— L.
za 1 dolar — 24.65 L.
za 1 funt — 120.— L.

ALOJZIJ POVH

URAR IN ZLATAR

piazza Garibaldi 2, I. n. Tel. 3-29

Lastna tovarna in delavnica. Prodaja, kupuje, popravlja vsakovrstne predmete. — Korist vsakega je, da se prepriča o cenah.

Privatna klinika

D. Cicero

v Postojni

izvršujejo se vse kirur-

gične in notranje

operacije

vsa električna zdravljenja

Žarki X.

Poravnajte

naročnino!

Ljubljanska kreditna banka

Podružnica v Trstu: Via XXX Ottobre 11

Brzojavni naslov: Bancalubiana - Telefona: 5-18, 22-98

Podružnice:

GORICA, Brežice, Celje, Črnomelj, Kranj, Logatec, Maribor, Metković, N. Sad, Ptuj, Sarajevo, Split.

Centrala v Ljubljani

Delniška glavica in rezervni sklad: 80.000.000 dinarjev

Bavi se z vsemi bančnimi posli. - Sprejema vloge na vložne knjižice ter jih obrestuje z 4%, a vloge na tekoče račune v lirah in v dinarjih po dogovoru najbolje - Izvršuje borzne naloge in daje v najem varnostne celice (SAFES)

Blagajna je odprta od 9^{1/2} do 12.30 in od 14^{1/2} do 16 ure.

Največja zaloga pohištva

na Goriškem - GORICA, Via Carducci (Gosposka ul.) 14

Ustanovljena leta 1897.

Na izbiro 50 celotnih oprem
bodisi za spalnice bodisi za obednice
od prav preprostih do najbolj razkošnih
Cene zmerne! Delo trdno!
Pohištvo lastnega izdelka, izvršeno od prvovrstnih delavcev vsake stroke

ANTON BREŠČAK

VIA CARDUCCI (GOSPOSKA UL.) 14

Čevljarica FORCESSIN

odlikovana v Parizu in Genovi 1924.

z veliko premijo, diplomo in zlato svetinjo

Trst vla Cappin 5 pri Sv. Jakobu Trst

Za božič
in novo leto
je najprimernejše
darilo
par dobrih čevljev.
Bogata izbira
pri FORCESSINU.

ZOBOZDRAVNIK

Dr. L. MERMOLJA

specijalist

za zobne in ustne bolezni sprejema

v Gorici na Travniku št. 5, II.

od 9-12 in od 3-5

Cerkvena umetnost - Dober tisk

NOVA TRGOVINA

ENRICO TOFFOLETTO

TRST, Via del Pesce 4

Velika izbira slovenskih molitvenikov, nabožnih knjig, podob, svetinj in drugih nabožnih predmetov. Cerkvena obleka in potrebščine.

KONKURENČNE CENE.

Kdor rabi

Pohištvo, šivalne stroje Singer in druge potrebščine za stanovanje

naj si ogleda zalogo pohištva

G. BREINER

TRNOVO

pri Bistrici in OPATIJA, predno

kupi kje drugje.